

PREZYDENT MIASTA POZNANIA
URZĄD MIASTA POZNANIA
Wydział Finansowy
Stanowisko ds. prawno-podatkowych
60-823 Poznań, ul. Słowackiego 22
tel. (61) 878-48-12

Poznań, 28 stycznia 2016 r.

Fn-XIV.310.

L: :

INDYWIDUALNA INTERPRETACJA
PRZEPISÓW PRAWA PODATKOWEGO

Prezydent Miasta Poznania na podstawie art. 14j § 1 i 3 w zw. z art. 14b, art. 14c i art. 14j ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. - Ordynacja podatkowa (tj. Dz. U. z 2015 r. poz. 613 z późn. zm.), w odpowiedzi na wniosek o wydanie interpretacji indywidualnej z dnia 19 listopada 2015 r. (data wpływu do organu podatkowego) w zakresie przepisów ustawy z dnia 12 stycznia 1991r. o podatkach i opłatach lokalnych (tj. Dz. U. z 2014 r., poz. 849 z późn. zm.)

postanawia uznać stanowiska Wnioskodawcy wyrażone we wniosku **za prawidłowe**.

UZASADNIENIE

W dniu 19 listopada 2015 r. wpłynął wniosek o wydanie pisemnej indywidualnej interpretacji przepisów prawa podatkowego co do zakresu i sposobu stosowania przepisu art. 1a ust. 1 pkt 1 i 2 ustawy o podatkach i opłatach lokalnych z dnia 12 stycznia 1991r. (tj. Dz. U. z 2014 r. poz. 849 z późn. zm. - dalej zwana u.p.o.l.), przepisu art. 2 ust. 1 pkt 2 i 3 u.p.o.l., przepisu art. 3 pkt. 1,2,3, 9 ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. Prawo budowlane – dalej zwana pr.b.).

Przedstawiono następujący opis stanu faktycznego:

Wnioskodawca jest producentem i w swoich zakładach produkcyjnych położonych w Poznaniu i okolicach znajdują się budynki – hale produkcyjne m.in. hala spawalni, lakierni i odlewni. Wewnątrz budynków produkcyjnych znajdują się liczne instalacje, które związane są z funkcjonowaniem samych budynków poprzez zapewnienie możliwości użytkowania budynków zgodnie z ich przeznaczeniem. Poszczególne budynki produkcyjne wymagają specyficznych instalacji, aby mogły spełniać swoje funkcje w procesie produkcji. Instalacje doprowadzone do budynków służą

umożliwieniu użytkowania poszczególnych budynków zgodnie z ich przeznaczeniem i funkcją. Spółka uznaje, iż instalacje znajdujące się wewnątrz budynków produkcyjnych, które umożliwiają użytkowanie budynków zgodnie z ich przeznaczeniem, za część budynków w myśl art. 3 pkt 1 pr.b. Instalacje te stanowią element wyposażenia budynku jako obiektu budowlanego, co w konsekwencji zdaniem Wnioskodawcy tworzą w całości przedmiot podlegający opodatkowaniu podatkiem od nieruchomości jako budynek. Jako przykład instalacji stanowiącej element wyposażenia budynku Strona wskazuje instalacje tryskaczową, która znajduje się wewnątrz hali, nie posiada fundamentu i jest trwale związana z budynkiem oraz służy do zapewnienia możliwości użytkowania budynku zgodnie z jego przeznaczeniem. Wnioskodawca do wniosku załączył dokumentację fotograficzną i techniczną opisaną instalacji.

Do opisanego stanu faktycznego zadano następujące pytanie:

Czy w świetle przepisu art. 1a ust. 1 pkt 2 u.p.o.l., art. 3 pkt.3 oraz art.3 pkt 9 pr.b. Spółka postępuje prawidłowo uznając, że powyżej wymieniona instalacja tryskaczowa znajdująca się wewnątrz budynku hali numer 2, która jest związana funkcjonalnie z budynkiem i zapewnia możliwość użytkowania tego obiektu zgodnie z jego przeznaczeniem tworzy w całości przedmiot podlegający opodatkowaniu podatkiem od nieruchomości jako budynek?

Wobec zadanego pytania przedstawiono następujące stanowisko Wnioskodawcy:

Zdaniem Wnioskodawcy, w świetle przepisów u.p.o.l. oraz przepisów pr.b. wymieniona we wniosku instalacja tryskaczowa jako funkcjonalnie związana z budynkiem stanowi dla celów opodatkowania podatkiem od nieruchomości część budynku.

Zgodnie z art. 2 ust. 1 u.p.o.l. opodatkowaniu podatkiem od nieruchomości podlegają następujące nieruchomości lub obiekty budowlane:

- 1) grunty;
- 2) budynki lub ich części;
- 3) budowle lub ich części związane z prowadzeniem działalności gospodarczej.

Zgodnie z kolei z przepisem art. 1a ust.1 pkt 1 u.p.o.l. użyte w ustawie określenia budynek - oznacza obiekt budowlany w rozumieniu przepisów Prawa budowlanego, który jest trwale związany z gruntem, wydzielony z przestrzeni za pomocą przegród budowlanych oraz posiada fundamenty i dach. Natomiast w świetle przepisu z art. 1a ust. 1 pkt 2 u.p.o.l. przez budowlę rozumie się:

- 1) obiekt budowlany w rozumieniu przepisów prawa budowlanego niebędący budynkiem lub obiektem małej architektury;
- 2) urządzenie budowlane w rozumieniu przepisów prawa budowlanego związane z obiektem budowlanym, które zapewnia możliwość użytkowania obiektu zgodnie z jego przeznaczeniem.

Z kolei przepis art. 3 pkt 1 Prawa budowlanego stanowi, że przez obiekt budowlany należy rozumieć budynek, budowlę bądź obiekt małej architektury, wraz z instalacjami zapewniającymi możliwość użytkowania obiektu zgodnie z jego przeznaczeniem, wzniesiony z użyciem wyrobów budowlanych.

W świetle przepisu art. 3 ust. 3 Prawa budowlanego przez budowlę należy rozumieć każdy obiekt budowlany niebędący budynkiem lub obiektem małej architektury, jak: obiekty liniowe, lotniska, mosty, wiadukty, estakady, tunele, przepusty, sieci techniczne, wolnostojące maszty antenowe, wolno stojące trwale związane z gruntem tablice reklamowe, budowle ziemne, obronne (fortyfikacje) ochronne, hydrotechniczne, zbiorniki, wolnostojące instalacje przemysłowe lub urządzenia techniczne, oczyszczalnie ścieków, składowiska odpadów, stacje uzdatniania wody, konstrukcje oporowe, nadziemne i podziemne przejścia dla pieszych, sieci uzbrojenia terenu, budowle sportowe, cmentarze, pomniki, a także części budowlane urządzeń technicznych (kotłów, pieców przemysłowych, elektrowni wiatrowych, elektrowni jądrowych i innych urządzeń) oraz fundamenty pod maszyny i urządzenia, jako

odrębne pod względem technicznym części przedmiotów składających się na całość użytkową.

Z kolei przepis art. 3 pkt 9 pr.b. stanowi, że przez urządzenie budowlane należy rozumieć urządzenia techniczne związane z obiektem budowlanym, zapewniające możliwość użytkowania obiektu zgodnie z jego przeznaczeniem, jak przyłącza i urządzenia instalacyjne, w tym służące oczyszczaniu lub gromadzeniu ścieków, a także przejazdy, ogrodzenia, place postojowe i place pod śmietniki.

Wnioskodawca zaznacza, że w świetle powyższych przepisów należy stwierdzić, iż opodatkowaniu podatkiem od nieruchomości podlegają grunty, budynki i budowle lub ich części związane z prowadzoną działalnością gospodarczą przy czym zarówno budynek jak i budowla stanowić mogą obiekt budowlany w rozumieniu przepisów prawa budowlanego. Natomiast za obiekt budowlany w rozumieniu przepisów prawa budowlanego uznaje się budynek, budowlę bądź obiekt małej architektury, wraz z instalacjami zapewniającymi możliwość użytkowania obiektu zgodnie z jego przeznaczeniem, wzniesiony z użyciem wyrobów budowlanych.

Wnioskodawca stwierdza, że mając na uwadze art. 3 pkt 1 pr.b. za obiekt budowlany uznaje się również instalacje zapewniające możliwość użytkowania obiektu zgodnie z jego przeznaczeniem. W konsekwencji instalacje, które zapewniają możliwość użytkowania obiektu – budynku bądź budowli zgodnie z jego przeznaczeniem stanowi w świetle przepisów pr.b. obiekt budowlanego. Zdaniem Spółki wymieniona w opisie stanu faktycznego instalacja znajdująca się w budynku i zapewniająca możliwość użytkowania obiektu zgodnie z jego przeznaczeniem stanowi element tych budynków i tworzy w całości przedmiot podlegający opodatkowaniu podatkiem od nieruchomości jako budynek.

Na poparcie swoich twierdzeń Wnioskodawca powołuje wyrok NSA z dnia 10 września 2013 r. o sygn. akt II FSK 2498/11.

W świetle obowiązującego stanu prawnego stanowisko Wnioskodawcy w sprawie oceny prawnej przedstawionego stanu faktycznego uznaje się za prawidłowe.

W myśl art. 14b § 1 i 14j ustawy z dnia 29 sierpnia 1997r. Ordynacja podatkowa (tekst jedn.: Dz. U. z 2015 r. poz. 613 ze zm. - dalej "Ordynacja podatkowa") minister właściwy do spraw finansów publicznych, a w zakresie swojej właściwości wójt, burmistrz (prezydent miasta), starosta lub marszałek województwa, na pisemny wniosek zainteresowanego, wydaje, w jego indywidualnej sprawie, pisemną interpretację przepisów prawa podatkowego. Zgodnie z art. 14b § 2 i § 3 Ordynacji podatkowej składający wniosek o wydanie interpretacji indywidualnej obowiązany jest do wyczerpującego przedstawienia zaistniałego stanu faktycznego albo zdarzenia przyszłego oraz do przedstawienia własnego stanowiska w sprawie oceny prawnej tego stanu faktycznego albo zdarzenia przyszłego. Interpretacja indywidualna winna zawierać ocenę stanowiska wnioskodawcy wraz z uzasadnieniem prawnym tej oceny; można odstąpić od uzasadnienia prawnego, jeżeli stanowisko wnioskodawcy jest prawidłowe w pełnym zakresie (art. 14c § 1 Ordynacji podatkowej). W razie negatywnej oceny stanowiska wnioskodawcy interpretacja indywidualna zawiera wskazanie prawidłowego stanowiska wraz z uzasadnieniem prawnym (art. 14c § 2 Ordynacji podatkowej). Jednocześnie organ podatkowy zwraca uwagę na art. 16 ustawy z dnia 10 września 2015 r. o zmianie ustawy – Ordynacja podatkowa oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. 2015, poz. 1649), iż do wydania niniejszej indywidualnej interpretacji prawa podatkowego mają zastosowanie przepisy Ordynacji podatkowej w brzmieniu obowiązującym przed 1 stycznia 2016 r.

W orzecznictwie sądów administracyjnych ugruntowany jest pogląd, że organ wydając interpretację dokonuje jedynie oceny prawnej stanu faktycznego przedstawionego przez wnioskodawcę, bez możliwości jego modyfikowania, czy też prowadzenia postępowania dowodowego w trybie przepisów działu IV Ordynacji podatkowej. Wobec tego

interpretacja może dotyczyć wyłącznie stanu faktycznego przedstawionego we wniosku, gdyż organ nie prowadzi żadnego postępowania dowodowego, nie ocenia też wiarygodności danych przedstawionych we wniosku. Obowiązkiem wyczerpującego przedstawienia stanu faktycznego (zdarzenia przyszłego) ustawodawca obciążył wnioskodawcę, co oznacza, iż to wnioskodawca wskazuje elementy stanu faktycznego, jakie należy uwzględnić przy wydawaniu interpretacji.

Ponadto należy zaznaczyć, że interpretacja dotyczy wyłącznie przepisów prawa podatkowego, organ podatkowy nie jest uprawniony do interpretacji przepisów z innych dziedzin prawa.

Stanowisko przedstawione przez Stronę jest prawidłowe.

Zgodnie z art. 2 ust. 1 pkt 3 u.p.o.l. opodatkowaniu podatkiem od nieruchomości podlegają nieruchomości lub obiekty budowlane będące budowlą lub ich częścią związane z prowadzeniem działalności gospodarczej. Natomiast pojęcie budowli ustawodawca zawarł w art.1a ust. 1 pkt 2 u.p.o.l. – „*budowla – obiekt budowlany w rozumieniu przepisów prawa budowlanego niebędący budynkiem lub obiektem małej architektury, a tak że urządzenie budowlane w rozumieniu przepisów prawa budowlanego związane z obiektem budowlanym, które zapewnia możliwość użytkowania obiektu zgodnie z jego przeznaczeniem.*” Ustawodawca pomocniczo odsyła do definicji obiektu budowlanego zawartego w art. 3 pkt 1 ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. Prawo budowlane (dalej Pr.b.)– gdzie przez „*obiekt budowlany – należy rozumieć budynek, budowlę bądź obiekt małej architektury, wraz z instalacjami zapewniającymi możliwość użytkowania obiektu zgodnie z jego przeznaczeniem, wzniesiony z użyciem wyrobów budowlanych*”. Z kolei art. 3 pkt 3 Pr.b. zawiera definicję budowli pod pojęciem, której: „*należy przez to rozumieć każdy obiekt budowlany niebędący budynkiem lub obiektem małej architektury, jak: obiekty liniowe, lotniska, mosty, wiadukty, estakady, tunele, przepusty, sieci techniczne, wolno stojące maszty antenowe, wolno stojące trwale związane z gruntem urządzenia reklamowe, budowle ziemne, obronne (fortyfikacje), ochronne, hydrotechniczne, zbiorniki, wolno stojące instalacje przemysłowe lub urządzenia techniczne, oczyszczalnie ścieków, składowiska odpadów, stacje uzdatniania wody, konstrukcje oporowe, naziemne i podziemne przejścia dla pieszych, sieci uzbrojenia terenu, budowle sportowe, cmentarze, pomniki, a także części budowlane urządzeń technicznych (kotłów, pieców przemysłowych, elektrowni wiatrowych, elektrowni jądrowych i innych urządzeń) oraz fundamenty pod maszyny i urządzenia, jako odrębne pod względem technicznym części podmiotów składających się na całość użytkową*”. Również w kontekście rozpatrywanego stanu faktycznego sprawy, należy pod uwagę wziąć definicję zawartą w art. 3 pkt 9 Pr.b. w której to zostało określone pojęcie urządzenia budowlanego, pod pojęciem którego: „*należy przez to rozumieć urządzenia techniczne związane z obiektem budowlanym, zapewniającym możliwość użytkowania obiektu zgodnie z jego przeznaczeniem, jak przyłącza i urządzenia instalacyjne, w tym służące oczyszczaniu lub gromadzeniu ścieków, a także przejazdy, ogrodzenia, place postojowe i place pod śmietniki.*”

Z przytoczonych definicji wynika, że przedmiotem opodatkowania podatkiem od nieruchomości jako budowla może być zarówno budowla, jak i urządzenie budowlane w rozumieniu przepisów prawa budowlanego. W związku z tym prawo budowlane odróżnia budowlę, będącą obiektem budowlanym o urządzenia budowlanego, które takim obiektem nie jest. Jednakże ustawodawca wskazuje, że obiektem budowlanym jest budynek wraz z instalacjami zapewniającymi możliwość użytkowania obiektu zgodnie z jego przeznaczeniem, wzniesiony z użyciem wyrobów budowlanych. Instalacje tryskaczowe jak wskazuje Wnioskodawca, mają zapewnić możliwość użytkowania budynku zgodnie z jego przeznaczeniem, dlatego też nie stanowią odrębnego przedmiotu opodatkowania.

Mając powyższe na uwadze, same urządzenia techniczne jakimi są niewątpliwie instalacje tryskaczowe znajdujące się wewnątrz budynku i nieposiadające własnych fundamentów i części budowlanych w myśl przepisów ustawy u.p.o.l. nie są budowlami, dlatego też nie podlegają opodatkowaniu podatkiem od nieruchomości.

Reasumując, stanowisko wnioskodawcy należy uznać za prawidłowe.

Pouczenie:

Zastosowanie się do interpretacji indywidualnej przed jej zmianą lub przed doręczeniem organowi podatkowemu odpisu prawomocnego orzeczenia sądu administracyjnego uchylającego interpretację indywidualną nie może szkodzić wnioskodawcy, jak również w przypadku nieuwzględnienia jej w rozstrzygnięciu sprawy podatkowej.

Niniejsza interpretacja, po usunięciu danych identyfikujących wnioskodawcę oraz inne podmioty wskazane w treści interpretacji, zostanie niezwłocznie zamieszczona w Biuletynie Informacji Publicznej.

Stronie przysługuje prawo do wniesienia skargi na niniejszą interpretację przepisów prawa podatkowego z powodu jej niezgodności z prawem. Skargę wnosi się do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego po uprzednim wezwaniu na piśmie organu, który wydał interpretację w terminie 14 dni od dnia, w którym skarżący dowiedział się lub mógł się dowiedzieć o jej wydaniu - do usunięcia naruszenia prawa (art. 52 § 3 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. - Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi - Dz. U. Nr 153, poz. 1270 z późn. zm.). Skargę do WSA wnosi się (w dwóch egzemplarzach - art. 47 ww. ustawy) w terminie trzydziestu dni od dnia doręczenia odpowiedzi organu na wezwanie do usunięcia naruszenia prawa, a jeżeli organ nie udzielił odpowiedzi na wezwanie, w terminie sześćdziesięciu dni od dnia wniesienia tego wezwania (art. 53 § 2 ww. ustawy).

Skargę wnosi się za pośrednictwem Prezydenta Miasta Poznania na adres Urzędu Miasta Poznania Wydział Finansowy, 60-823 Poznań, ul. Słowackiego 22

Z up. PREZYDENTA MIASTA
Iwona Maćkowiak
Z-C A D Y R E K T O R A W Y D Z I A Ł U

